

РЕШЕНИЕ

№ 799

гр. Бургас, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ПАНАЙОТ СТ. АТАНАСОВ

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ПАНАЙОТ СТ. АТАНАСОВ Гражданско дело
№ 20242120100529 по описа за 2024 година

Производството е образувано по повод исковата молба на И. П. Д., със съдебен адрес в гр. ..., срещу Б. Б. П., с настоящ и постоянен адрес в с., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер от 600 лева, представляваща главница по договор за паричен заем, сключен между страните през м. декември 2022 год., ведно със законна лихва за забава, начиная от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът е изложил следните фактически правни твърдения: през м. декември 2022 год. между ищеца, като заемодател, и ответника, като заемател, е сключен договор за заем, съгласно който ищецът е предоставил на ответника заем в размер на 600 лв.; сумата е предоставена на ответника по банков път с три отделни превода – 400 лв. на 28.12.2022 год., 100 лв. на 29.12.2022 год. и 100 лв. на 20.02.2023 год.; заемът е бил необходим на ответника с цел извършване на ремонт на автомобила му в гр. Плевен, на стойност 500 лв., а 100 лв. са били пътни разноски от гр. ...до гр. ..., където ответникът да работи като служител в хотел „....“; страните са били в приятелски отношения, тъй като лятото на 2022 год. са работили заедно в посочения хотел; след края на сезона ответникът се е върнал в гр. Плевен, но страните са продължили с комуникацията помежду си, затова и ищцата му е вярвала, приемала го е за близък и му е помогнала; страните са се уговорили, че заемът следва да се върне в срок до края на м. април 2023 год., когато ответникът ще е получил заплатата; въпреки настъпването на падежа и многократните покани от страна на ищеца, ответникът и до момента не е върнал дължимата сума, а това обосновава правния му интерес от предявения иск.

Ищецът е ангажирал писмени доказателства в подкрепа на твърденията си; претендира присъждане на деловодните разноски.

Правните основания на предявените осъдителни иски са чл. 79, ал. 1, чл. 84, ал. 1 и чл. 86 във вр. с чл. 240, ЗЗД.

Ответникът не е представил отговор на исковата молба; не е изразил становище по делото и не е ангажирал доказателства.

С писмена молба от 22.04.2024 год. ищецът моли за постановяване на неприсъствено решение по спора, на основание чл. 238 и чл. 239, ГПК.

Съдът, след запознаване със становището на ищеца и данните по делото, като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено:

Ищецът твърди, че е изправна страна-заемодател по сключен между страните през м. декември 2022 год. неформален договор за паричен заем, по силата на който е предал на заемателя уговорената сума от 600 лева. Плащането е извършено по банков път с три преводни нареждания – от 28-и и 29.12.2022 год. и 20.02.2023 год., за сумите от 400 лева, 100 лева и 100 лева. Ищецът сочи, че падежът за връщане на сумите е 30.04.2023 год., но и до настоящия момент не е последвало изпълнение, поради което ответникът дължи реално изпълнение на главницата от 600 лева, ведно с обезщетение в размер на законната лихва от подаване на исковата молба.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 239, ал. 1, ГПК за уважаване на предявените обективно съединени осъдителни иски чрез постановяване на неприсъствено решение. Съдът констатира, че на страните са указани обстоятелствата по чл. 239, ал. 1, т. 1, ГПК и исковите са вероятно основателни с оглед представените писмени доказателства, неоспорени от ответника – банкови преводни нареждания (чл. 239, ал. 1, т. 2, ГПК). В този смисъл съдът счита, че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение за уважаване на предявените иски, без да мотивира съдебния акт по същество – чл. 239, ал. 2, ГПК.

Основателността на предявените обективно съединени иски налага уважаване молбата на ищеца по чл. 78, ал. 1, ГПК за присъждане на направените деловодни разноси в общ размер от 681 лева – сбор от платените държавна такса, адвокатско възнаграждение и такса за изпълнителното дело във връзка с допуснатото обезпечение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 239, ГПК,

Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. Б. П., ЕГН *****, с настоящ и постоянен адрес с., на основание чл. 240 и чл. 86, ЗЗД да заплати на И. П. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес гр., сума в размер от 600 лева, представляваща главница по договор за

паричен заем, сключен между страните през м. декември 2022 год., ведно със законна лихва за забава на главницата, начиная от подаване на исковата молба – 29.01.2024 год., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Б. Б. П., ЕГН *****, с настоящ и постоянен адрес с. на основание чл. 78, ал. 1, ГПК, да заплати на И. П. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. деловодни разноси в размер от 681 лева.

ОБЯВЯВА, на основание чл. 236, ал. 1, т. 7, ГПК, че присъдените суми могат да бъдат преведени по следната на банкова сметка на ищеца И. П. Д.: IBAN:

Решението не подлежи на обжалване – чл. 239, ал. 4, ГПК; защитата срещу него може да се осъществи по реда и в срока по чл. 240, ГПК.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____